



Spirituele C++ programmeurs

Linden Lab maakte kortgeleden bekend dat de software van het *3D role playing platform* Second Life open source wordt gemaakt. Je kunt merken dat er goed over is nagedacht, getuige de bijbehorende wiki. Daarin bevindt zich onder andere een portal waarin alles over het systeem te vinden valt, vanaf de overkoepelende architectuur tot en met de broncode en naamconventies. Een mooi, gratis voorbeeld van de manier waarop het Internet anno 2007 op zijn minst gebruikt zou moeten worden om elk (ik herhaal: *elk*) ontwikkelproject te ondersteunen. Met dank aan alles wat we in het vakgebied de afgelopen jaren van open source hebben geleerd.

Evengoed wel wat anders, zo'n rudimentaire wiki, als je het vergelijkt met wat je in de *metaverse* van Second Life tegenkomt. Persoonlijk denk ik dat we het in de twee omgevingen over erg verschillende doelgroepen hebben, ondanks de claim van Linden dat de overgang naar open source ervoor gaat zorgen dat 'ontwikkelaars en gebruikers veel beter met elkaar kunnen communiceren'. Volgens mij heeft Second Life weinig aantrekkingskracht op programmeurs. Vooral niet op C++ programmeurs (pas recent ben ik erachter gekomen dat Second Life voornamelijk is ontwikkeld in C++). Ik zou zelfs niet weten wat een C++ programmeur in Second Life zou moeten doen. Ik zie er nog niet snel een dagen achter elkaar schaven aan de juiste kaaklijn, de perfecte krullenbos, dat leuke trouwpak voor een virtueel schijnhuwelijk of het zoveelste idyllische perkje met guirlandes, sinaasappelstruiken en een rustiek klaterende windgong. Gezellig driedimensionaal babbelen met deze bevolkingsgroep zit er ook niet echt in. Uit eigen ervaring weet ik dat de meeste C++ programmeurs óf angstwekkend zwijgzaam zijn of cynisch lachend elk serieus bedoeld onderwerp de grond inboren. Ook zijn er relatief veel exemplaren die honderduit kunnen kletsen zonder dat ze de indruk wekken ook maar een seconde naar de gesprekspartner te hebben geluisterd.

Second Life, ik kan zelf maar geen warm gevoel krijgen bij dat metalige *pixelgevoel* van 'alsof doen via de computer'. Die 3D nagebouwde rokerige Franse kroeg kan nog zo volgepropt zitten met *avatars* in zwarte coltruien, volgens mij kun je

alleen zinvol over het existentialisme discussiëren als je er écht bier bij proeft. Maar dit terzijde.

Zullen de ontwikkelaars van Second Life zich vanaf nu toch nadrukkelijker in hun eigen spel gaan bewegen? We zouden dan in Second Life zomaar virtuele 3D workshops kunnen krijgen, waarin gebruikers en ontwikkelaars al brainstormend tot de specificaties voor de nieuwe versie komen. Aan de muur hangen dan nauwkeurig gestileerde whiteboards waarop UML-diagrammen worden getekend. Aangezien de realiteit in Second Life op de een of andere manier altijd wat rooskleuriger is, zal het gros van de workshopdeelnemers bestaan uit spectaculaire, rondborstige blondines. En tijdens de breaks gaat het hele team even lekker ontspannen zwemmen met de dolfijnen in het meertje in de achtertuin.

Wat kan er goedbeschouwd nog misgaan als uiteindelijk het hele project in de perfecte, rimpelloze wereld Second Life wordt uitgevoerd? C++ ontpopt zich dan plotseling als een simpele, begrijpelijke programmeertaal waarmee je in één lange, vloeiende beweging altijd 100 procent foutloze code produceert, het ontwikkelteam levert zonder uitzondering resultaten op tijd en boven verwachting en de opvallend knappe eindgebruikers laten de kleur van hun gezicht tijdens de acceptatiesessie veranderen om hun steeds beter wordende bui te laten blijken.

Ik denk dat ik dit baanbrekende concept maar eens ga uitdiepen. Ik creëer een 3D virtueel bedrijf (laten we het voor het gemak eens 'Second Linden Lab' noemen) dat spectaculaire nieuwe software ontwikkelt onder de werktitel 'Third Life'. Een soort van meta-metaversie wordt het, gebouwd door een team van spiritueel onderlegde, verfiend communicerende C++ programmeurs die allemaal lange leren jassen en zonnebrillen dragen. Ook telefoneren ze zonder uitzondering met een Nokia 8110. Maar dat is een detail voor de ingewijde fijnproever.

Om te zorgen dat het allemaal niet te abstract en onrealistisch wordt, accepteer ik gewoon Linden dollars. Maar dat spreekt vanzelf.

tolido.blogspot.com